

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Vetat Senatus coniunctos degere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

factum esse, non possum non ex animo optima quæque illi velle, & peroptare, vsque eo, vt propinquis eius, & consanguineis omnibus quiduis me debere arbitrer.

*Canisij im-
pensa prima
Societati do-
mus Coloniae
conducitur.*

Mitigatus non nihil est Nouercæ, ac propin-
quorum Canisij dolor. Nihil tamen illum clamo-
res vlli deterruere, quo minus ad Socios Coloniae
alendos facultatum partem conferret. Itaque do-
mus conducta est: vnaque simul habitare cœpe-
runt: quo tandem Faber in Lusitaniam proficisci
denuò iussus, lætior iter corripuit. Incredibili e-
nim cum ardebat studio iuuandæ Coloniae, quam-
uis videret Canisium, ac Socios (numero circiter
nouem relinquebat) alibi profectus longè maio-
res in studiis æque literarum, ac pietatis facturos,
nolebat tamen eam ciuitatem deserere. Et verò
constantiam illi, & obedientiam egregiè proba-
uerunt. Haud multo enim tempore ab Fabri dis-
cessu, dum agræ ciuitati quicquid in se opis esset,
ferre contendunt, studiosi rerum nouarum eam
cōsensionem suis conatibus parum commodam
rati, impulere senatum, alia prætexentes nomina,
vt vno domicilio vetaret coniunctos degere. Vi-
debantur cauere, ne nouum Coloniae Religioso-
rum

*Velut Sena-
tus conium-
Eos degere.*

rum Cœnobium excitaretur. Tum boni Tyrones, creditam sibi stationem ne desererent, præoptarunt triste dissidium: quamquam crebrò inuicem reuisebant, ac solabantur. Accepère & à Fabro fabri epistola consolatoria ad dispersos Socios. Vallisoletto datas, nono Iulij die voluentis seculi, anno 45. his verbis. In fasciculo, quem misistis, fuit quoque epistola, quam Petrus olim noster, nunc verò iam non suus ad me scripsit. Legimus omnes, & relegimus cum maximo animorum nescio an dicam moerore, an gaudio. Quis enim non lugeat, quod vobis, qui vnum estis, istuc non licuerit in vna domo habitare? Quis non fleat, quod vos soli iudicemini indigni vnum corpus dici posse, qui vnam animam, & vnum cor habere probati estis? Ridet, & dolet spiritus meus, cùm video vos tolerari separatos, non posse autem sustineri vnitos, quasi meliores sitis diuisi, quàm in vnum collecti. Lubens dicerem his, qui vos conturbant, aut facite arborem bonam, & fructus eius bonos, aut facite eandem malam, & fructus eius itidem malos. Sed locus nō est omni veritati, vbi non est locus vnitati vestræ. Sit benedictus Deus, qui vos in vnum habitare facit etiam corpore seiunctos: cuique, vt bene speratis mecum, cura erit